

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
BANJALUKA
Broj: 57 0 Ps 130216 21 Rev
Dana, 13.09.2022. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija Violande Šubarić, kao predsjednika vijeća, Biljane Majkić Marinković i Biljane Tomić, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužioca U.B. a.d. B., koju zastupaju punomoćnici T.S. i S.D., advokati iz B., protiv tuženih Republike Srpske, koju zastupa Pravobranilaštvo Republike Srpske, koju zastupa Pravobranilaštvo Bosne i Hercegovine, radi naknade štete, vrijednost predmeta spora 159.863,20 KM, odlučujući o revizijama tuženih izjavljenim protiv presude Višeg privrednog suda u Banjaluci broj 57 0 Ps 130216 20 Pž od 24.03.2021. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 13.09.2022. godine, donio je

PRESUDU

Revizije tuženih se usvajaju te se presuda Višeg privrednog suda u Banjaluci broj 57 0 Ps 130216 20 Pž od 24.03.2021. godine, preinačava tako što se žalba tužioca odbija i presuda Okružnog privrednog suda u Banjaluci broj 57 0 Ps 130216 19 Ps od 14.07.2020. godine, u dijelu odluke o tužbenom zahtjevu i u dosuđujućem dijelu odluke o troškovima postupka, potvrđuje, te se obavezuje tužilac da tuženim nadoknadi troškove revizionog postupka i to tuženoj Republici Srpskoj u iznosu od 1.762,50 KM, a tuženoj Bosni i Hercegovini u iznosu od 1.410,00 KM.

Obrazloženje

Prvostepenom presudom Okružnog privrednog suda u Banjaluci broj 57 0 Ps 130216 19 Ps od 14.07.2020. godine odbijen je zahtjev tužioca kojim je tražio da se tuženi obavežu da mu solidarno isplate iznos od 159.863,20 KM sa zakonskom zateznom kamatom od 08.03.2019. godine do isplate.

Tužilac je obavezan da tuženoj Republici Srpskoj na ime troškova postupka isplati iznos od 5.287,50 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od donošenja presude, te da tuženoj Bosni i Hercegovini na ime troškova postupka isplati iznos od 7.140,40 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od donošenja presude.

Preko dosuđenog iznosa zahtjevi tuženih za naknadu troškova postupka su odbijeni.

Drugostepenom presudom Višeg privrednog suda u Banjaluci broj 57 0 Ps 130216 20 Pž od 24.03.2021. godine žalba tužioca je usvojena, presuda Okružnog privrednog suda u Banjaluci broj 57 0 Ps 130216 19 Ps od 14.07.2020. godine, preinačena tako što su obavezane tužena Republika Srpska i Bosna i Hercegovina isplatiti tužiocu solidarno iznos od 159.863,20 KM sa zakonskom zateznom kamatom od 08.03.2019. godine do isplate i

troškove postupka u iznosu od 10.627,93 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 14.07.2020. godine do isplate, sve u roku od 30 dana.

Obavezane su tužene da tužiocu solidarno na ime troškova za sastavljanje žalbe isplate iznos od 5.197,26 KM, u roku 30 dana.

Žalba tužene Republike Srpske je odbijena, rješenje o troškovima postupka u odbijajućem dijelu, potvrđeno.

Zahtjevi tuženih za naknadu troškova za sastavljanje odgovora na žalbu su odbijeni.

Blagovremeno izjavljenom revizijom drugostepenu presudu pobija tužena Republika Srpska (u daljem tekstu: prvotužena), u dijelu kojim je usvojena žalba tužioca i odbijena žalba ove tužene, zbog povrede odredbi parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava. Predlaže da se revizija usvoji, drugostepena presuda ukine ili preinači i tužilac obaveže da tuženog nadoknadi troškove prvostepenog, žalbenog i revizionog postupka.

Blagovremeno izjavljenom revizijom drugostepenu presudu pobija tužena Bosna i Hercegovina (u daljem tekstu: drugotužena) zbog povrede odredbi parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava. Predlaže da se revizija usvoji drugostepena presuda preinači.

U odgovoru na revizije tužilac tvrdi da revizije nisu osnovane i predlaže da se odbiju.

Revizija prvotužene je djelimično osnovana, dok je revizija drugotužene osnovana u cjelosti.

Predmet spora u ovoj parnici je zahtjev tužioca kojim je tražio da se solidarno obavežu prvotužena i drugotužena na isplatu naknade štete u iznosu od 159.863,20 KM sa zakonskom zateznom kamatom od 08.03.2019. godine pa do isplate.

Ocjenom provedenih dokaza utvrđeno je da je presudom Osnovnog suda u Banjaluci broj 71 0 P 114659 14 P 2 od 17.04.2014. godine obavezan tuženi U.B. a.d. B.L. da plati tužiocu D.P. na ime depozita isplati i to: iznos od 43.916,54 DM u protivvrijednosti od 43.916,54 KM, 4.793,58 SCF u protivvrijednosti od 7.515,37 KM, 121.020,60 ATS u protivvrijednosti od 17.202,71 KM, 4.466,59 HLG u protivvrijednosti od 3.964,41 KM, 292.898,51 LIT u protivvrijednosti od 297,44 KM, 428,65 CAD, u protivvrijednosti od 631,53 KM, te 2154,20 USD u protivvrijednosti od 3.172,62 KM, a sve sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.01.1998. godine pa do isplate, te nadoknaditi troškove parničnog postupka u iznosu od 2.125,00 KM.

Presudom Okružnog suda u Banjaluci broj 71 0 P 114659 14 Gž 2 od 07.10.2014. godine žalba tužene je odbijena i označena prvostepena presuda potvrđena. Presudom Vrhovnog suda Republike Srpske broj 71 0 P 114659 15 Rev od 10.06. 2015. godine odbijena je revizija tužioca izjavljena protiv označene drugostepene presude. Odlukom Ustavnog suda Bosne i Hercegovine od 10.04.2018. godine odbijena apelacija U.B. a.d. B.L. podnesena protiv označenih presuda redovnih sudova.

M.P., kao nasljednica i pravna sljednica D.P., prijedlogom za izvršenje od 07.10.2016. godine, protiv izvršenika U.B. a.d. B.L., pokrenula je postupak izvršenja radi prinudne naplate potraživanja iz pravosnažne presude Osnovnog suda u Banjaluci broj 71 0 P 114659 14 P 2 od 17. 04.2014. godine. Prijedlog je usvojen rješenjem o izvršenju Osnovnog suda u Banjaluci broj 71 0 I 245794 16 I od 14.11.2016. godine. Izvršenik je postupio po rješenju o izvršenju i isplatio M.P. iznos od 159.863,20 KM dana 08.03.2019. godine.

Iz Izvoda iz registra za U.B. a.d. B. sud je utvrdio da je rješenjem suda broj 071-0-Reg-08-001077 od 27.05.2008. godine N.B.B. a.d. B.L. promijenila naziv i da je novi naziv U.B. a.d. B. Utvrđeno je da je rješenjem o odobravanju početnog bilansa stanja B.b. a.d. B. broj ... od 8. jula 1999. godine i Početnog bilansa stanja na dan 30.06.1998. godine da je odobren početni bilans stanja B.b. a.d. B.L. sastavljen sa 30.06.1998. godine.

Iz nalaza i mišljenja vještaka ekonomske struke A.T. utvrđeno je da je tužilac isplatom izvršenom dana 08.03.2019. godine u iznosu od 159.863,20 KM, M.P. platio glavni dug u iznosu od 76.655,62 KM, kamatu na glavni dug u iznosu od 76.655,62 KM, iznos od 2.125,00 KM na ime troškova parničnog postupka, iznos od 1.800,70 KM na ime zakonske zatezne kamate na troškova parničnog postupka, iznosa od 1.910,00 KM na ime troškova izvršnog postupka, i iznosa od 717,50 KM na ime zakonske zatezne kamate troškove izvršnog postupka.

Kod ovako utvrđenog činjeničnog stanja prvostepeni sud je našao da tužilac u ovom postupku nije dokazao pretpostavke iz odredbe člana 154. stav 1. Zakona o obligacionim odnosima ("Službeni list SFRJ" br. 29/78, 39/85, 45/89 i "Službeni glasnik Republike Srpske" br. 17/93, 3/96, 39/03 i 74/04 – u daljem tekstu: ZOO) za odgovornost tuženih za isplatu utuženog iznosa sa osnova naknade štete, jer na strani tuženih nema protivpravnosti. Nadalje je prvostepeni sud našao da je Zakon o početnom bilansu stanja u postupku privatizacije državnog kapitala u bankama („Službeni glasnik RS“, broj 24/98 i 70/01 – u daljem tekstu: Zakon o početnom bilansu stanja) imao svrhu da stvori uslove za utvrđivanje vrijednosti državnog kapitala u bankama, odnosno za izradu početnog bilansa stanja u bankama u postupku privatizacije državnog kapitala, a ne u oslobađanju banaka od obaveze na isplatu štednih uloga. Smatra da postupak privatizacije banke nema za posljedicu gašenja obaveze na isplatu dugovanog iznosa na ime stare devizne štednje koji je deponovan kod pravnog prednika tužioca. Prema stanovištu prvostepenog suda odredba člana 1. stav 2. Zakona o izmirenju obaveza po osnovu računa stare devizne štednje („Službeni glasnik BiH“, broj 28/06, 76/06, 72/07, 97/11 i 100/13 – u daljem tekstu: Zakon o izmirenju stare devizne štednje) ne uzrokuju gašenje prava po kom osnovu je M.P. zahtijevala od tužioca ispunjenje obaveze zasnovane na ugovoru o novčanom depozitu, (član 1035. u vezi sa članom 1043. do 1046. ZOO). Smatra da se radi o obavezi izvršenja isplate po osnovu ugovora o staroj deviznoj štednji i da M.P. nije bila u materijalno pravnom odnosu sa tuženim iz koga bi tužilac mogao da crpi pravo na isplatu. Nadalje je prvostepeni sud našao da je tužilac isplatio utužene iznose postupajući po pravosnažnoj sudskoj odluci, te da nema odgovornosti tuženih za izvršenje obaveze tužioca iz pravosnažne presude. Pored navedenog prvostepeni sud smatra da je u smislu odredbe člana 376. stav 1. ZOO osnovan prigovor zastarjelosti potraživanja naknade štete nalazeći da je tužilac za štetu saznao dana 07.10.2014. godine, kada je donesena presuda Okružnog suda u Banjaluci broj 71 0 P 114659 14 Gž 2 od 07.10.2014. godine, kojom je pravosnažno okončan postupak po tužbi D.P. protiv ovdje tužioca, za isplatu stare devizne štednje. Po ocjeni prvostepenog suda ovdje nisu ispunjeni uslovi da se tuženi obavežu na isplatu ni po osnovu neosnovanog obogaćenja. Na navedenim razlozima temelji se odluka prvostepenog suda kojom je odbijen tužbeni zahtjev tužioca.

Drugostepeni sud je žalbu tužioca usvojio i prvostepenu presudu preinačio tako što je usvojio tužbeni zahtjev tužioca.

Prema razlozima drugostepene odluke drugostepeni sud je prihvatio činjenična utvrđenja prvostepenog suda, ali ne i pravne zaključke tog suda, pa je našao da je Zakonom o početnom bilansu u članu 20. propisano da stvari, prava kapitala i obaveze iskazane u pasivnom podbilansu

banke iz člana 6. ovog zakona, po izvršenju odobrenog programa privatizacije, prenose se na Ministarstvo. U članu 6. tačka 3. tog zakona je propisano da u pasivni podbilans ulazi obaveza po osnovu devizne štednje građana na dan 31.12.1991. godine. Imajući navedeno u vidu prilikom privatizacije tužioca, obaveze u pogledu stare devizne štednje, nisu ušle u postupak privatizacije već su te obaveze prešle na Ministarstvo RS.

Nadalje je drugostepeni sud našao da se stara devizna štednja prema odredbama Zakona o izmirenju stare devizne štednje obavezno verifikovala pred nadležnim organom u skladu sa članom 6-10. navedenog zakona. Prema stanovištu drugostepenog suda pravosnažnom presudom kojom je obavezana U.B. da D.P. isplati deviznu štednju koju je kod te banke imao na dan 31.12.1991.godine (presuda Osnovnog suda u Banjaluci broj 71 0 P 114659 14 P 2 od 17.04.2014. godine), verifikovana je stara devizna štednja u smislu odredbe člana 5. Zakona o izmirenju stare devizne štednje. U postupku izvršenja koji se vodio kod Osnovnog suda u Banjaluci broj 71 0 I 245796 16 I, izvršenik (ovdje tužilac) u prigovoru je pozvao sud da rješenje o izvršenju dostavi Ministarstvu Republike Srpske i da sud nije postupio po tom prijedlogu, te drugostepeni sud nalazi da je takvo postupanje suda suprotno odredbi člana 27. Zakona o izmirenju stare devizne štednje, prema kojoj su, izvršne sudske presude po osnovu računa stare devizne štednje sudovi dužni dostaviti entitetskom Ministarstvu, odnosno direkciji Distrikta Brčko. Prema stanovištu drugostepenog suda postupanje po presudi kojom je verifikovana stara devizna štednja propisana je i članom 20. stav 3. Zakona o izmirenju stare devizne štednje kojom je propisano da kada odluka suda o spornom potraživanju postane pravosnažna i izvršna, potražilac tu presudu uz zahtjev za verifikaciju dostavlja Agenciji u roku od 15 dana na izmirenje u skladu sa ovim zakonom. Drugostepeni sud je naveo da su njegovi zaključci o primjeni Zakona o izmirenju stare devizne štednje saglasni sa stanovištem izraženom u odluci Ustavnog suda Bosne i Hercegovine broj Ap-3443/07 od 28.04.2010. godine.

Na ovim zaključcima drugostepeni sud temelji stanovište da je tužilac isplatom utuženog iznosa ispunio zakonsku obavezu tuženih te da je tužbeni zahtjev tužioca za isplatu glavnog potraživanja osnovan u smislu odredbe člana 218. ZOO, da se pasivna legitimacija tuženih zasniva na odredbi člana 1. Zakona o izmirenju stare devizne štednje, a solidarna odgovornost tuženih na odredbi člana 414. ZOO. Prema stanovištu drugostepenog suda zastarjelost predmetnog potraživanja teče od dana isplate 08.03.2019. godine, pa po ocjeni drugostepenog suda nije osnovan prigovor zastarjelosti koji su u prvostepenom postupku istakle tužene. Tužiocu je dosuđena zakonska zatezna kamata od dana kada je utuženi iznos platio (08.03.2019. godine), na osnovu odredbe člana 277. ZOO.

Drugostepena presuda nije pravilna.

Prema utvrđenju nižestepenih sudova tužilac je pravosnažnom presudom Osnovnog suda u Banjaluci broj 71 0 P 114659 14 P 2 od 17.04.2014. godine obavezan da na ime ispunjenja svoje ugovorne obaveze o deviznom novčanom depozitu (član 262. stav 1. ZOO) D.P. isplati staru deviznu štednju i troškove parničnog postupka, te je u postupku prinudne naplate platio potraživanje iz izvršnog naslova i troškove postupka izvršenja na temelju izvršnog i pravosnažnog rješenja o izvršenju Osnovnog suda u Banjaluci broj 71 0 I 245794 16 I od 14. 11.2016. godine.

Odredbom člana 218. ZOO propisano je: “Ko za drugog učini kakav izdatak ili nešto drugo što je ovaj po zakonu bio dužan učiniti, ima pravo zahtjevati naknadu od njega”.

Ovom odredbom regulisan je poseban vid sticanja bez osnova (član 210. ZOO), a radi se o plaćanju tuđeg duga. Sticanje bez osnova u smislu naprijed citirane odredbe materijalnog prava podrazumijeva odsustvo pravnog osnova, odnosno odsustvo zahtjeva za izvršenje u odnosu na lice koji je dug platilo. U konkretnom slučaju u odnosu na tužioca postoji osnov plaćanja (pravosnažna presuda Osnovnog suda u Banjaluci broj 71 0 P 114659 14 P 2 od 17.04.2014. godine), pa je pogrešan zaključak drugostepenog suda da su u konkretnom slučaju ispunjeni uslovi da se tužbeni zahtjev tužioca usvoji primjenom odredbe člana 218. ZOO.

Tužilac je u prvostepenom postupku i u žalbi tvrdio da su mu tužene dužne isplatiti predmetno potraživanje s osnova naknade štete, na temelju zakonske subrogacije (član 300. ZOO), i na osnovu odredbe člana 423. ZOO.

S obzirom da je tužilac platio svoju obavezu na osnovu izvršnog zahtjeva povjerioca te obaveze, prema pravilnom stanovištu prvostepenog suda, zbog odsustva protivpravnosti (štetne radnje odnosno propuštanja i uzročne veze između štetne radnje i štete), nisu ispunjene pretpostavke za odgovornost tuženih za naknadu štete po pravilima o subjektivnoj odgovornosti za štetu u smislu odredbe člana 154. stav 1. ZOO. Prema činjenicama ovog predmeta nema mjesta ni pravnom zaključku o postojanju uslova za odgovornost tuženih za naknadu predmetne štete po pravilima o objektivnoj odgovornosti (član 154. stav 2. ZOO).

Odredbom člana 300. ZOO propisano je: „Kad obavezu ispuni lice koje ima neki pravni interes u tome na njega prelazi po samom zakonu u času ispunjenja povjeriočevog potraživanja sa svim sporednim ispunjenjima”.

Citirana odredba odnosi se na treće lice kao ispunioca obaveze (član 296. ZOO), koje za ispunjenje tuđe zakonske obaveze ima pravni interes (jemac, hipotekarni povjerilac, protivnik pobijanja u sporu za pobijanje dužnikovih pravnih radnji i sl.). Tužilac je platio potraživanja koja se temelje na pravosnažnoj sudskoj odluci, povjeriocu iz te odluke, odnosno pravnom slijedniku povjerioca. Pravosnažna meritorna sudska odluka uvijek utvrđuje ono što u pogledu subjektivnog prava među strankama ubuduće važi. Shodno tome tužilac je ispunio svoju obavezu utemeljenu na pravosnažnoj odluci suda, pa se ne može smatrati trećim licem. Zbog toga nisu ispunjeni uslovi da se tužbeni zahtjev tužioca usvoji primjenom odredbe člana 300. ZOO.

Tužilac svoj zahtjev za isplatu u odnosu na tužene zasniva i na odredbi člana 423. ZOO. Ova zakonska odredba odnosi se na pravo regresa između sudužnika koji za obavezu odgovaraju solidarno (pasivna solidarnost). Pasivna solidarnost (kao i aktivna) se ne pretpostavlja i moraju biti određene ugovorom ili zakonom.

Odredbama člana 6. stav 1. tačka 3. i člana 20. Zakonom o početnom bilansu stanja, na kojima tužilac temelji predmetni tužbeni zahtjev, odnose se na postupak privatizacije pravnog prednika tužioca. Navedenim odredbama kao ni drugim odredbama ovog zakona, ili Zakona o privatizaciji banaka („Službeni glasnik RS“, broj 24/98 do 70/01) i Okvirnog zakona o privatizaciji preduzeća i banaka u Bosni i Hercegovini („Službeni glasnik BiH“ broj 14/98, 12/99, 14/00 i 16/02) nije propisano da su stranke sudužnici predmetnog potraživanja, odnosno da za potraživanja stare devizne štednje odgovaraju solidarno. Shodno tome, ovdje nema uslova da se primjene pravila o regresnom potraživanju iz odredbe člana 423. ZOO u vezi sa odredbama Zakona o početnom bilansu stanja član 6. tačka 3. i član 20. i tužene obavežu da tužiocu isplate predmetno potraživanje.

Države u sastavu bivše SFRJ, dana 29.06.2001. godine zaključile su Sporazum o pitanjima sukcesije (Odluka o ratifikaciji Sporazuma o pitanjima sukcesije „Službeni glasnik BiH” – Međunarodni ugovori, broj 43/01 i 8/09). Ovim Sporazumom pitanje stare devizne štednje rješeno je Aneksom C (Financijska imovina i dugovi) u članu 2. stav 3. (a) kojim je ugovoreno da „ostale financijske obaveze uključuju jamstva SFRJ ili njene Narodne banke Jugoslavije za štedne pologe u čvrstoj valuti u nekoj komercijalnoj banci ili bilo kojoj njenoj ispostavi u bilo kojoj državi sljednici prije datuma kojim je ova proglasila neovisnost”.

Odredbom člana 1. Zakona o izmirenju stare devizne štednje propisano je da se ovim zakonom uređuje postupak, način i rokovi izmirenja obaveza Bosne i Hercegovine po osnovu računa stare devizne štednje deponovane u domaćim bankama na teritoriji Bosne i Hercegovine (stav 1.). Za izmirenje obaveza po osnovu računa stare devizne štednje odgovorna je Bosna i Hercegovina, a sredstva osiguravaju Federacija Bosne i Hercegovine i Republika Srpska i Brčko Distrikt Bosne i Hercegovine (stav 2). U osiguranju sredstava iz stava 2. ovog člana, učestvuje i Bosna i Hercegovina iz raspoloživih sredstava po osnovu sukcesije bivše SFRJ i drugih raspoloživih sredstava, a Vijeće ministara Bosne i Hercegovine svojom odlukom utvrđuje iznos i način korištenja tih sredstava (stav 6.).

Prema odredbi člana 6. Zakona o izmirenju stare devizne štednje, verifikacija predstavlja neophodan postupak kojim se identifikuju potražioc, vrši provjera iznosa računa stare devizne štednje svakog potražioca i registruju sva potraživanja po osnovu računa stare devizne štednje, čime se potvrđuju, a ne redefinišu i ne raskidaju postojeća prava (stav 1.).

Članom 29. Zakonom o izmirenju stare devizne štednje propisano je da će Entiteti i Distrikt u roku od 90. dana od dana stupanja na snagu ovog Zakona donijeti svoje propise kojima će detaljnije urediti materiju koja je predmet ovog Zakona.

Sporazumom o pitanjima sukcesije Bosna i Hercegovina je preuzela jemstvo države SFRJ dato za obaveze banke građanima. Zakonom o izmirenju stare devizne štednje ustanovljeno je zakonsko jemstvo Bosne i Hercegovine za obavezu isplate stare devizne štednje i uređena osnovna pitanja ispunjenja ove obaveze i da entiteti i Distrikt osiguravaju sredstava za ispunjenje obaveze zakonskog jemstva, kao i da će se uslovi i način ispunjenja obaveze detaljnije regulisati propisima entiteta i Distrikta.

Članom 1. Zakona o uslovima i načinu izmirenja obaveza po osnovu računa stare devizne štednje emisijom obveznica u Republici Srpskoj („Službeni glasnik Republike Srpske” broj 1/08) propisano je da se tim zakonom uređuju uslovi i način izmirenja obaveza Republike Srpske po osnovu računa stare devizne štednje deponovane u domaćim bankama na teritoriji Republike Srpske (stav 1.). U smislu ovog zakona pod računima stare devizne štednje podrazumijevaju se devizna sredstva kod banaka na teritoriji Republike Srpske sa stanjem na dan 31. decembra 1991. godine, uključujući kamatu obračunatu do tog datuma, a umanjena za direktne isplate banke nakon tog datuma, za prenesena i iskorišćena sredstva sa jedinstvenog privatizacionog računa u Republici Srpskoj i za eventualne isplate po bilo kojem drugom osnovu (stav 2.).

Jemstvo se kumulira sa obavezom glavnog dužnika te se tako povećava broj subjekata na dužničkoj strani, a time i sigurnost povjerioca da će naplatiti svoje potraživanje prema glavnom dužniku. Obaveza jemca je supsidijarna i ustanovljena u korist i u interesu onoga za koga jemči. Saglasno tome Zakonom o uslovima i načinu izmirenja obaveza po osnovu računa stare devizne štednje emisijom obveznica u Republici Srpskoj (član 2. stav 2.), izričito je propisano da potraživanja stare devizne štednje isplaćena po bilo kom osnovu ne

predstavljaju obavezu Republike Srpske. Prema navedenom, i s obzirom da je tužilac (banka) kao dužnik iz osnovnog posla isplatio staru deviznu štednju, to nema mjesta zahtjevu za regresnu isplatu u odnosu na tužene, koji su njegovi zakonski jemci po odredbama Zakona o izmirenju stare devizne štednje, na kojima insistira tužilac u žalbi.

Stanovište zauzeto u odluci Ustavnog suda Bosne i Hercegovine broj AP - 3443/07 od 28.04.2010. godine, na kojem je drugostepeni sud temeljio svoju odluku, ne odnosi se na istu činjeničnu i pravnu situaciju i nema uticaja na presuđenje u ovoj pravnoj stvari. Iz istih razloga ovdje se ne može primjeniti stanovište iz odluke Ustavnog suda Bosne i Hercegovine broj AP - 411/17 od 18.07.2019. godine, kao ni stanovište iz presude Evropskog suda za ljudska prava, A. i ostali protiv Bosne i Hercegovine, od 06.11.2012. godine, na koje se pozvao tužilac u žalbi.

Iz naprijed navedenih razloga o reviziji tuženih odlučeno je kao u izreci, a na osnovu odredbe člana 250. stav 1. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik RS“ broj 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09, 61/13 – u daljem tekstu: ZPP).

Na osnovu ovlaštenja iz odredbe člana 397. stav 2., i primjenom odredbi člana 386. stav 1., 387. i 395. ZPP, i odredbi člana 2. Tar. br. 2. i 12. te člana 14. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata („Službeni glasnik RS“ broj 68/05 – u daljem tekstu Tarifa), pored troškova prvostepenog postupka tuženima su dosuđeni i troškovi revizionog postupka i to prvotuženoj troškovi za sastavljanje revizije sa paušalom u iznosu od 1.762,50 KM, a drugotuženoj troškovi za sastavljanje revizije u iznosu od 1.410,00 KM, s obzirom da ova tužena troškove paušalne nagrade nije tražila.

Predsjednik vijeća
Violanda Šubarić

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Ačić